

S E N T I N Ț Ă
ÎN NUMELE LEGII

15 decembrie 2025

or. Florești

Judecătoria Soroca sediul Florești,

Instanța compusă din :

Președintele ședinței, judecător Ramona Moșneguțu

Grefier

Liliana Bruma

Cu participarea:

acuzatorului de stat, procurorului Radu Popa

Avocatului Alexandru Lungu

examinînd în ședință de judecată publică, în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea inculpatului,

Cojocarul Ion *****, a.n. ***** , IDNP ***** , domiciliat în sat. ***** , r-nul Florești, studii medii, moldovean, cetățean al R. Moldova, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, supus serviciului militar, fără antecedente penale

- reținut sau arestat în această cauză nu a fost;

- informația privind drepturile și obligațiile i-a fost înmînată la timp;

- rechizitoriul i-a fost înmînat;

în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 325 alin.1) Cod penal.

Procurorul, în ședința de judecată a pledat pentru recunoașterea inculpatului Cojocarul Ion ***** , vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea în baza acestei Legi a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1125 u.c.

Apărătorul Alexandru Lungu a propus să-i fie aplicată inculpatului Cojocarul Ion o pedeapsă cu amenda în mărime minimă în mărime de 500 u.c.

Inculpatul Cojocarul Ion ***** a declarat că recunoaște vinovăția, se căiește sincer și îi pare rău de cele comise.

Procedura de citare a fost legal executată.

Termenul de examinare a cauzei penale: 11 noiembrie 2025 – 15 decembrie 2025

Cauza penală în privința lui Cojocarul Ion ***** a parvenit la Judecătoria Soroca (sediul Florești) la 11.11.2025 și repartizată în procedura judecătorului Ramona Moșneguțu la aceeași dată, sentința integrală pronunțată la 15 decembrie 2025.

Judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și în strictă conformitate cu prevederile art. 364/1 din Codul de procedură penală.

C O N S T A T Ă :

Cojocarul Ion *****, aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică, la data la 14 octombrie 2025, în jurul orei 23:50 min, în satul ***** r-nul Florești, a oferit și dat, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale în următoarele circumstanțe. De către angajații INSP al DP Nord, Tuchila Andrian și Rusu Vasile, a fost stopat spre verificare automobilul de model “*****” cu n/î ***** , la volanul căruia se afla cet. Visterniceanu Artiom a.n 27.08.2004, care în urma verificării s-a

constatat că ultimul nu deține permis de conducere, astfel în privința acestuia i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție 231 alin. (2) Cod Contravențional.

În timpul întocmirii procesului-verbal, pasagerul din automobilul „*****”, cet. Cojocaru Ion ***** a.n ***** , locuitor al sat. ***** r-nul Florești, urmărind scopul mituirii angajaților de poliție, acționând cu intenție directă, a oferit și a dat personal angajaților de poliție, mijloace bănești în sumă de 200 lei ce nu i se cuvin, bani pe care i-a pus în buzunarul scurtei de serviciu al cet. Tuchila Andrian, pentru ca ultimii să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, adică întocmirea procesului contravențional în privința lui Visterniceanu Artiomi.

În ședința de judecată din 15 decembrie 2025, inculpatul Cojocaru Ion ***** fiind asistat de avocatul Alexandru Lungu a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște fapta indicată în rechizitoriu și încadrarea juridică a acesteia, probele îi sunt cunoscute, înțelege conținutul lor și nu are obiecții asupra acestora, cerând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, deoarece nu solicită administrarea de noi probe.

Instanța, analizând cererea inculpatului, susținută de apărătorul său, ascultând opinia procurorului, care a pledat pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, constatând că din probele administrate în cursul urmăririi penale, care sunt concludente, pertinente și utile, rezultă că fapta inculpatului este stabilită, precum și că sunt suficiente date referitor la persoana inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, și conform art.364/1 alin. (1) Codul de Procedură Penală, instanța de judecată prin încheierea din 08.12.2025 a admis cererea inculpatului Cojocaru Ion ***** și a dispus judecarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Astfel, din considerentul că, materialele dosarului penal nu conțineau careva indicii că, în faza de urmărire penală au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece faptele imputate inculpatului fost just încadrate, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului, conform art.364/1 alin.(4) din Codul de procedură penală.

Argumentele inculpatului.

Fiind audiat potrivit prevederilor art.105-110, 370 din Codul de procedură penală, sub jurământ, asupra esenței învinuirii înaintate, inculpatul Cojocaru Ion ***** și-a recunoscut vina integral în comiterea infracțiunii și a declarat că la 14 octombrie 2025 a plecat la hram în s. ***** r-nul Florești. L-a rugat pe Visterniceanu Artiomi să meargă cu automobilul de model ***** nr/I ***** . Deoarece aflându-se în oșpeție în s. ***** r-nul Florești a consumat destul de mult băuturi alcoolice, întorcându-se acasă, la volanul automobilului fiind Visterniceanu Artiomi, în jurul orei 23.50 min, acesta a fost stopat de către angajații INSP pentru verificarea actelor. S-a constatat că Visterniceanu Artiomi nu deținea permis de conducere și au purces la întocmirea unui proces verbal cu privire la contravenție în privința acestuia . Atunci el pentru a nu fi sancționat Visterniceanu Artiomi , a decis să le dea personal mijloace bănești și anume 200 lei colaboratorului de poliție Tuchila Adrian pentru a nu documenta cazul. Bani, o bancnotă de 200 lei, i-a pus-o în buzunarul scurtei de serviciu a lui Tuchila Adrian. Îi pare rău de cele întâmplate și se căiește. Bani nu i-au fost preținși de nimeni, singur a decis să ofere, pentru a nu fi pedepsit Artiomi Visterniceanu, deoarece el l-a rugat să meargă la volanul automobilului și cunoștea că acesta nu deține permis de conducere.

Cu privire la mijloacele de probă acumulate la faza de urmărire penală și administrate în instanța de judecată:

Instanța statuează că chiar dacă inculpatul Cojocaru Ion ***** își recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptelor comise, cât și a vinovăției acesteia în comiterea infracțiunii, după cum rezultă din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpată și cercetate în ședință de judecată:

- **Conținutul declarațiilor martorului Rusu Vasile** prin care a comunicat că care a menționat că, activează în calitate de subofițer superior de patrulare rutieră al SP. SR. FR. DR. al Secției de patrulare Nord al INSP al IGP a MAI. La data de 14.10.2025, a fost implicat în serviciul de patrulare și menținere a ordinii publice cu subofițerul superior al SP. SR. FR. DR. al Secției de patrulare Nord, Tuchila Andrian, cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu n/î MAI 9705. În jurul orei 2300, deplasându-se pe drumul local de la intrarea în satul ***** rnil Florești, în întâmpinarea acestora se deplasa un automobil de model „*****” cu n/î *****. Dat fiind faptul că, în localitatea menționată era hramul localității, au hotărât să stopeze automobilul menționat pentru a verifica dacă conducătorul auto nu se află în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, echipajul ultimilor a pus în funcțiune girofarul și semnalul sonor, după care au stopat automobilul. Mai apoi, el a coborât din automobilul de serviciu, împreună cu Tuchila Andrian, și s-au apropiat de automobilul stopat, prezentându-se și solicitând de la conducătorul auto să prezinte permisul de conducere și actele necesare spre verificare. La volan se afla o persoană de gen masculin, necunoscută, care era destul de tânăr. Întrebând dacă acesta deține permis de conducere, ultimul i-a comunicat faptul că nu deține permis. Tot atunci ultimul i-a comunicat conducătorului auto că îi va fi întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza articolului 231 Cod Contravențional, iar automobilul va fi ridicat și transportat la parcare specială. Pe bancheta din față a observat că stătea un bărbat necunoscut, cu vârsta de aproximativ 45 ani, care vizibil era în stare de ebrietate alcoolică. După ce a discutat cu conducătorul auto, el s-a îndepărtat spre automobilul de serviciu și a luat stația radio, deoarece urma să raporteze la Dispeceratul acestora, despre condițiile climaterice și a observat cum pasagerul din automobilul stopat s-a coborât din automobil, ulterior s-a apropiat de colegul Tuchila Andrian, după care i-a pus ceva în buzunarul scurtei de serviciu și i-a spus că pleacă. Tot atunci el s-a apropiat de ultimii și a observat cum Andrian a bătut cu lanterna telefonului la buzunar și a văzut că acolo era o bancnotă cu nominalul de 200 lei. Văzând faptul dat, atît el, cît și colegul său i-a spus persoanei necunoscute care s-a prezentat ca fiind „Ion”, alte date acesta a refuzat să le comunice că va fi atras la răspundere pentru darea de mită colaboratorilor de poliție. Ultimul a negat că ar fi pus ceva în buzunarul colegului său. Tot atunci Andrian a făcut informație telefonică la serviciul 112, comunicînd situația dată. Peste ceva timp, la fața locului s-a prezentat grupa operativă a IP Florești, pentru a documenta cazul dat. Pasagerul Ion, avea un comportament neadecvat, nega faptul că ar fi mituit colegul său, declarînd că acesta nu i-a pus în buzunar careva mijloace financiare. Acesta, la fel nu dorea să le comunice datele de identitate. De la conducătorul auto a aflat că ultimul ar fi fost din satul ***** rnil Florești. Colegul său nu a reușit să conecteze body camera pentru a fixa darea de mită, deoarece totul s-a produs spontan și pe neașteptate. (f/d.23)
- **Conținutul declarațiile martorului Tuchila Andrian** prin care a comunicat că activează în calitate de subofițer superior de patrulare rutieră al SP. SR. FR. DR. al Secției de patrulare Nord al INSP al IGP a MAI. La data de 14.10.2025, a fost implicat în serviciul de patrulare și menținere a ordinii publice cu subofițerul superior al SP. SR. FR. DR. al Secției de patrulare Nord, Rusu Vasile, cu automobilul de serviciu de model „Škoda Rapid” cu n/î MAI 9705. În

jurul orei 2300, deplasându-se pe drumul local de la intrarea în satul ***** r. Florești, în întâmpinarea acestora se deplasa un automobil de model „*****” cu n/î *****. În localitatea menționată era hramul localității, din acest motiv au hotărât să stopeze automobilul menționat pentru a verifica dacă conducătorul auto nu se află în stare de ebrietate alcoolică. Astfel, echipajul acestora a pus în funcțiune girofarul și semnalul sonor, după care a stopat automobilul. Mai apoi el a coborât din automobilul de serviciu, împreună cu colegul Rusu Vasile, și s-au apropiat de automobilul stopat. Ulterior Vasile s-a prezentat și a solicitat de la conducătorul auto să prezinte permisul de conducere și actele necesare spre verificare. La volan se afla o persoană de gen masculin, necunoscută, care era destul de tânăr. Tot atunci Vasile l-a întrebat pe conducătorul auto dacă acesta deține permis de conducere, și ultimul i-a comunicat faptul că nu deține permis de conducere. Astfel acestuia i-a fost comunicat că în cazul în care nu deține permis de conducere îi va fi întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza articolului 231 Cod Contravențional, iar automobilul va fi ridicat și transportat la parcare specială. Pe bancheta din față a observat că stătea un bărbat necunoscut, cu vîrsta de aproximativ 45 ani, care vizibil era în stare de ebrietate alcoolică. După ce Vasile a discutat cu conducătorul auto, ultimul s-a îndepărtat spre automobilul de serviciu ca să ia stația radio, deoarece urma să raporteze la Dispeceratul ultimilor, despre condițiile climaterice, iar el a rămas lîngă automobilul stopat. Mai apoi, pasagerul din automobil s-a coborât jos, apoi s-a apropiat de acesta, după care i-a pus ceva în buzunarul scurtei de serviciu și i-a spus că pleacă. În acel moment el i-a spus ultimului să stea și l-a întrebat ce i-a pus în buzunar și ultimul a spus că nimic. Ulterior el a bătut cu lanterna telefonului la buzunar și a văzut că acolo era o bancnotă cu nominalul de 200 lei. Văzînd faptul dat, atît el cît și colegul său i-a spus persoanei necunoscute care s-a prezentat ca fiind Ion, alte date acesta a refuzat să le comunice că va fi atras la răspundere pentru darea de mită colaboratorilor de poliție. Ultimul a negat că ar fi pus ceva în buzunarul scurtei. Tot atunci ultimul a făcut informație telefonică la serviciul 112, comunicînd situația dată. Peste ceva timp la fața locului s-a prezentat grupa operativă a IP Florești, pentru a documenta cazul dat. Pasagerul Ion, avea un comportament neadecvat, nega faptul că l-ar fi mituit, declarînd că acesta nu i-a pus în buzunar careva mijloace financiare. Acesta la fel nu dorea să le comunice datele de identitate. De la conducătorul auto au aflat că ultimul ar fi fost din satul ***** r. Florești. Menționează faptul că nu a reușit să conecteze body camera pentru a fixa darea de mită, deoarece totul s-a produs spontan și pe neașteptate. Asta-i tot ce poate comunica pe cazul dat. (f.d.25)

- **Conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 15.10.2025 cu planșa ilustrativă**, prin care s-a cercetat locul comiterii infracțiunii, acțiune procesuală efectuată la 15.10.2025, începînd cu orele 01:00 minute pînă la orele 01:25 minute, în cadrul căruia a fost supus cercetării locul comiterii infracțiunii. În cadrul efectuării cercetării la fața locului de la angajatul Tuchila Andrian au fost ridicate o bancnotă cu nominalul de 200 lei cu seria G0167, NR.278751. **(f.d. 14-18)**
- **Conținutul procesului-verbal de examinare și ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictale la cauza penală din 15 octombrie 2025**, prin care bancnota cu nominalul de 200 lei, cu seria G.0167 nr. 278751, a fost examinată, recunoscută și anexată în calitate de corp delict la materialele cauzei penale. **(f.d. 22)**
- **Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului cu anexe**, acțiune procesuală efectuată la 15.10.2025, prin care a fost examinat o bancnotă cu nominalul de 200 lei sy seria ***** **(f.d.19-21)**

Aprecierea instanței de judecată:

În conformitate cu art. 8 Cod procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare. 11. Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Potrivit prevederilor art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Subsecvent se remarcă faptul că, potrivit conținutului art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, ca la emiterea sentinței aceasta să fie legală, întemeiată și motivată. Suplimentar în acest sens, că la emiterea sentinței judecătorești, aceasta trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

Mai mult ca atât, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu că, în privința inculpatului Cojocaru Ion ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României din 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și

diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest context, prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în rechizitoriu inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată.

Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.

Conform ordonanței de punere sub învinuire din 31.10.2025 (f.d.44), dar și potrivit rechizitoriului, inculpatul Cojocar Ion ***** a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Potrivit articolul 325 alin. (1) din Codul penal, stabilește răspunderea penală, pentru coruperea activă, adică oferirea și darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Cu privire la încadrarea juridică privind infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Astfel, prin corupere activă se înțelege acțiunile intenționate ale oricărei persoane care promite, oferă sau acordă un avantaj, bunuri, bani, valori, prestări servicii, ce nu i se cuvin unei persoane cu funcții de răspundere ca agent public, direct sau prin mijlocitor, pentru ca acest agent public să acționeze sau să se abțină de a acționa în exercițiul funcțiunii sale oficiale în favoarea făptuitorului sau de a obține de la autorități distincții, funcții, piețe de desfacere sau o altă decizie favorabilă pentru sine sau pentru altă persoană.

Instanța constată că, inculpatul a atentat la obiectul juridic special al infracțiunii îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii, îl reprezintă remunerația ilicită, la caz fiind mijloacele bănești în suma de 200 lei. Aceasta se exprimă prin bunuri servicii, privilegii, avantaje oferite ori promisiuni sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, în toate cazurile având un caracter gratuit. Remunerația ilicită poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, în toate cazurile având un caracter gratuit. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvine persoanei publice, adică nu-i este legal datorată. De altfel remunerația ilicită trebuie să constituie un contra echivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează să o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Latura obiectivă a infracțiunii constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

În acest context, termenul oferirea înseamnă o propunere însoțită de prezentarea obiectului coruperii sau punerea lui (a obiectului) la dispoziția funcționarului corupt (spre exemplu, arătarea plicului, „uitarea” banilor printre unele documente transmise funcționarului etc.). Oferta trebuie să poarte din inițiativă particularului, să fie voluntară și spontană; oferta trebuie să fie reală și să se materializeze într-o acțiune a celui care corupe activ funcționarul public. Ca și în cazul promisiunii, la oferirea de bani, bunuri nu are semnificație faptul primirii ofertei, fiind suficientă înaintarea ei de către corupători. În cazul în care persoana cu funcție de răspundere respinge oferta, nu are loc infracțiunea de corupere pasivă, realizându-se, însă, fapta de corupere activă.

Astfel, darea de bani constă în acțiunea corupătorului de a înmâna, a preda celui corupt aceste valori; ea implică, în mod necesar, acțiunea corelativă a celui corupt de a le primi. Este indiferent dacă banii sau folosul au fost date din proprie inițiativă sau cedând la solicitările funcționarului. De asemenea, nu interesează săvârșirea coruperii active dacă „darea” are ca efect un transfer de proprietate valabil. Actul infracțional de dare de bani, bunuri, alte avantaje poate fi realizat personal de făptuitor, adică direct sau prin mijlocitor (intermediar) – indirect, fapt care nu are relevanță pentru existența infracțiunii de corupere activă. Pentru existența infracțiunii de corupere activă este suficientă activitatea de transmitere a banilor, valorilor sau altor foloase, fără a fi necesară și îndeplinirea actului pentru care s-au dat aceste valori.

În speță, latura obiectivă s-a realizat prin acțiuni active din partea lui Cojocaru Ion ***** manifestate prin oferirea și darea mijloacelor bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, în vederea determinării ofițerilor de patrulare de a acționa în sensul dorit de către aceasta – de a omite întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție pentru contravenția săvârșită de către Visterniceanu Artiom, adică pentru a-i face să nu realizeze acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Infrațiunea prevăzută la art. 325 din Codul penal este formală și a fost consumată odată cu săvârșirea acțiunii de oferire și dare, indiferent dacă colaboratorii de poliție nu sau lăsat corupți din momentul dării în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă se caracterizează prin intenție directă. Motivul infrațiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvin, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă.

Suplimentar, în acord cu alin.(2) art. 123 din Codul penal, prin „persoană publică” se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Pentru existența infrațiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

La caz, instanța apreciază că, inculpatul Cojocaru Ion ***** a săvârșit infrațiunea de corupere activă manifestată prin intenție directă având scopul de neîndeplinire a în interesul acesteia de către angajatul poliției a unei acțiuni contrar funcției sale, și anume a oferit și dat mijloace financiare angajaților poliției, care activau în calitate de ofițer de patrulare în cadrul INSP al IGP a MAI, care are statut de persoană publică în vederea neatragerii la răspundere contravențională pentru încălcarea RCR.

Din punct de vedere al calității de subiect al infrațiunii, instanța statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii infrațiunii a atins vârsta de 16 ani, iar la caz, instanța atestă că inculpatul Cojocaru Ion ***** a fost identificat prin extrasul din Registrul de Stat al Populației și este născut pe *****, nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog, iar astfel întrunește semnele subiectului infrațiunilor incriminate.

În drept, instanța indică că fapta inculpatului, privind coruperea activă adică, oferirea și darea personal, unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale s-au contrar acesteia, întrunește corect elementele constitutive ale infrațiunilor prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal (în redacția modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024).

Așadar, instanța de judecată consideră că Cojocaru Ion ***** poate fi condamnat pentru comiterea infracțiunii încriminate, reieșind din considerentele enumerate supra, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Cojocaru Ion ***** a săvârșit fapta pentru care a fost acuzat și a comis-o cu vinovăție sub forma intenției directe.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cauzelor penale și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile inculpatului și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptelor, iar prin urmare, se stabilește atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru atragerea lui Cojocaru Ion ***** la răspundere penală, conform componentelor de infracțiuni încriminate.

În această ordine de idei, sistematizând cele mai sus-enunțate, instanța de judecată concluzionează că vinovăția inculpatului a fost integral dovedită, iar acțiunile acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor încriminate, prevăzute la art. 325 alin. (1) Cod penal.

Astfel, acțiunile lui Cojocaru Ion ***** urmează a fi încadrate conform prevederilor în baza art. 325 alin. (1) Cod penal, cu semnele calificative: coruperea activă, adică oferirea și darea, personal, unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin pentru aceasta, pentru a nu îndeplini o acțiune în exercitarea funcției sale”.

Individualizarea pedepsei:

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea. Instanța constată că inculpatul Cojocaru Ion ***** anterior nu a fost condamnat(f/d.39), potrivit caracteristicii eliberată de către administrația publică locală Primăria sat. *****, ultimul se caracterizează pozitiv, la moment la moment nu este încadrat în câmpul muncii (f/d.36), are un copil minor la întreținere,(f/d.35), potrivit cazierului contravențional, anterior nu a fost tras la răspundere contravențională (f.d.38), nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru(f.d.37).

În conformitate cu art. 364/1 alin. (1) Cod de procedură penală, pînă la începerea cercetării judecătorești, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 80¹ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracțiunile prevăzute la art.181¹–182, 239–240, 242¹, 242², 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264¹, 324–335/1, 370 și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Instanța constată că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art.325 alin. (1) Cod penal, stabilește pedeapsa cu amendă în mărime se pedepsește cu amendă în mărime de la 500 la 1500 de unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 5000 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Concomitent, instanța menționează că recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal, ”Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor”. Potrivit alin. (2) al normei enunțate, ”Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, ”Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia”.

La stabilirea pedepsei, instanța de judecată se conduce de prevederile articolelor 7, 61, 75 Cod penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că Cojocaru Ion a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor ușoare, de personalitatea vinovatului, care pentru prima dată a comis o infracțiune ușoară, s-a căit sincer de fapta comisă, are un copil minor la întreținere, pe care îl crește singur, pe motiv că mama acestuia la moment se află în regiunea Donețk, iar din cauza războiului de agresiune, se află în imposibilitate de-a fi împreună cu copilul.

Prin urmare, instanța, avînd în vedere prevederile legale menționate mai sus cît și cele constatate în ședința de judecată, conducându-se de criteriile de individualizare a pedepsei penale, de procedura în care s-a examinat cauza procedura simplificată, de persoana inculpatului-care se caracterizează pozitiv la locul de trai și nu are antecedente penale, îi va stabili inculpatului Cojocaru Ion o pedeapsă, în conformitate cu art. 80/1 alin. (2) Cod penal – sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 30 000 lei.

Se explică lui Cojocaru Ion ***** că, în conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Măsura preventivă

Cu referire la măsura preventive în conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest context, instanța relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite

acțiuni negative asupra desfășurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinței constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanță a executării sentinței.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Instanța de judecată notează, că inculpatul Cojocaru Ion nu se află sub imperiu unei măsuri preventive, iar procurorul nu a solicitat aplicarea unei măsuri preventive. Reîșind din faptul, că instanța de judecată l-a condamnat pe Cojocaru Ion la o pedeapsă pecuniară, nu consider necesar de-a fi aplicat față de acesta vre-o măsură preventivă.

Corpuri delict

Cu privire la corpurile delict, mijloacele materiale de probă. Cu referire la prevederile art. 161-162, art.385 alin.(1) pct.13, art.397 pct. 3) din Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict.

Potrivit prevederilor art. 162 alin.(1) pct. (4), (5) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delict. În acest caz: 4) banii și alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat, Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigații, în scop de identificare a intențiilor și de verificare a sesizării cu privire la săvârșirea infracțiunii, se trec la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delict rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Instanța stabilește că, prin ordonanța OUP din 15.10.2025 privind recunoașterea și anexarea corpurilor delict la cauza penală, a fost recunoscut drept corpuri delict și anexate la cauza penală: o bancnotă cu nominalul de 200 lei cu seria *****, care a fost anexată la materialele cauzei penale.(f/d.21)

Conform art.106 alin.(1) Cod penal, ”Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Potrivit alineatului (2) lit. a) al aceluiași articol, ”Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni.”

Potrivit cercetării judecătorești s-a constatat că, Cojocaru Ion ***** a utilizat o bancnotă cu valoarea nominal 200 lei, cu seria ***** pentru a comite infracțiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Astfel, avînd în vedere prevederile legale menționate supra, în raport cu circumstanțele constatate în ședința de judecată, instanța consideră necesar de a confisca în beneficiul statului - o bancnotă cu nominalul de 200 lei MDA cu seria seria ***** care a fost recunoscută în calitate de corp delict și anexată la cauza penală prin ordonanța din 15.10.2025.

Cheltuieli judiciare.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare nu a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 7, 64, 75-77, 80¹, 106 din Codul penal, art.341, 364/1 , 384, 385, 389, 392-397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

Hotărâște

Cojocar Ion *****, a.n. *****, IDNP *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penl și în baza acestei Legi, prin aplicarea prevederilor art. 80/1 alin. 2) Cod penal, art. 364/1 Cod de procedură penală, se stabilește pedeapsa sub forma de amendă în mărime de 600 (șase sute) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 30 000 (treizeci mii) lei.

Se explică lui Cojocar Ion ***** că, în conformitate cu art. 64 alin. (3¹) Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Corp delict și anume: - o bancnotă cu nominalul de 200 lei MDA cu seria nr. ***** care a fost recunoscută în calitate de corp delict și anexată la cauza penală prin ordonanța din 15.10.2025 la definitivarea sentinței de confiscat în contul statului.

Sentința integrală, pronunțată în ședință publică, la data de 15.12.2025.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca /sediul Florești/.

Președintele ședinței, judecător

Ramona Moșneguțu